

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาวรรณกรรมของรูดยาร์ด คิปลิง ประเภทร้อยแก้วที่เป็นนวนิยายและเรื่องสั้น โดยให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตประวัติและวรรณกรรมของรูดยาร์ด คิปลิง คิปลิงจะนำประสบการณ์ที่ได้พบเห็นในแต่ละช่วงชีวิตมาสร้างเป็นวรรณกรรมเรื่องต่างๆ ที่ผู้วิจารณ์ว่า งานวรรณกรรมของคิปลิงเป็นหนี้ประสบการณ์ของเขาเอง

Kipling's stories owe much to his experience as a journalist. (Gail Ching-Liang Low, 1996:266)

ในคำวิจารณ์จะเห็นได้ว่างานของคิปลิงได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ชีวิตของเขาเอง โดยคิปลิงนำประสบการณ์ชีวิตมาเป็นข้อมูลในการสร้างวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ เช่น วรรณกรรมที่เกี่ยวกับเด็กเช่นเรื่อง *Kim* ก็จะเป็นประสบการณ์ในช่วงชีวิตวัยเด็กของคิปลิงในขณะที่อยู่ในประเทศอินเดีย และพบเห็นสิ่งต่าง ๆ เช่น วิถีชีวิต สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งสิ่งที่คิปลิงได้พบเห็นเหล่านี้ จะปรากฏอยู่ในวรรณกรรมของเขา ส่วนในเรื่อง *The Jungle Book* ก็เป็นการนำประสบการณ์ชีวิตที่คิปลิงได้ไปท่องเที่ยวในประเทศแอฟริกาใต้และเห็นถึงภาพธรรมชาติในการดำรงชีวิตของสัตว์ จึงทำให้คิปลิงนำภาพชีวิตสัตว์มาสร้างเป็นตัวละครสัตว์ในเรื่องนี้ ส่วนในเรื่อง *Plain Tales From The Hill* ก็จะเป็นการนำประสบการณ์ที่คิปลิงอยู่กับสังคมของคนอังกฤษในประเทศอินเดีย (Anglo-Indian) และพบเห็นพฤติกรรมต่างๆ ของคนอังกฤษในประเทศอินเดีย เช่นการออกไปท่องเที่ยวตามสถานที่ที่เป็นธรรมชาติในประเทศอินเดีย การเข้าสังคมของคนอังกฤษในอินเดีย คนแต่ละคนในสังคมก็จะกล่าวถึงคนอื่นที่อยู่ในสังคมหรือนินทาคนอื่นว่ามีความเป็นไปอย่างไร

ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก็จะสะท้อนอยู่ในวรรณกรรมให้ผู้อ่านเห็นสังคมอังกฤษในประเทศอินเดียอย่างชัดเจน

ในวรรณกรรมของคิปลิงให้ภาพอินเดียในแง่มุมที่น่าเสนอความแปลกใหม่ (exotic) มีการกล่าวถึงสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศของอินเดีย โดยคิปลิงใช้ภาพอินเดียในแง่มุมต่าง ๆ มาสร้างเป็นวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นภาพอินเดีย ภาพอินเดียที่ปรากฏในวรรณกรรมของคิปลิงนั้น ถ้ากล่าวถึงฉากเห็นได้ว่า ฉากที่ออกมาจะเป็นฉากของความรื่นระอุ ฝุ่นฟุ้งกระจาย สกปรก เต็มไปด้วยโรค ซึ่งเป็นสิ่งที่นำเสนอภาพอินเดียออกมาในแง่ลบ ส่วนภาพอินเดียในแง่บวกที่พบในวรรณกรรมนั้น จะเป็นการให้ภาพอินเดียที่แตกต่างออกไป คือ เป็นการบรรยายภาพของประเทศอินเดียที่มีธรรมชาติความสวยงาม มีอากาศเย็นสบายมีต้นไม้เขียวชอุ่ม ซึ่งเป็นภาพอินเดียที่ถูกนำเสนอออกมาในแง่บวกให้เห็นถึงความสวยงามของอินเดีย ซึ่งมีความแตกต่างจากภาพที่ติดอยู่ในความคิดของคนตะวันตก

วรรณกรรมของคิปลิงให้ภาพอินเดียในฐานะเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ซึ่งภาพอินเดียที่ปรากฏในวรรณกรรมจะอยู่ภายใต้อำนาจของประเทศอังกฤษ เช่นในเรื่อง *Kim Plain Tales from the Hill* เป็นต้น โดยคิปลิงนำเสนอให้เห็นภาพดังกล่าวโดยใช้กลวิธีในการใช้สัญลักษณ์ทำเป็นตัวแทนของสังคมที่คิปลิงต้องการ จะสะท้อนให้ผู้อ่านตีความว่าเป็นสังคมใด เช่น สังคมหมาป่าที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ มีระเบียบของสังคม มีผู้นำ มีข้อบังคับที่เป็นตัวควบคุมคนในสังคม ก็เป็นสัญลักษณ์ของสังคมอังกฤษเนื่องจาก สังคมอังกฤษเป็นสังคมที่ยึดถือในกฎระเบียบที่เป็นสิ่งที่คอยควบคุมคนในสังคมนอกจากนี้สังคมของหมาป่ามีความสามัคคีและมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพก็เปรียบได้กับสังคมอังกฤษ เพราะสังคมอังกฤษมีผู้นำที่เข้มแข็งและมีความสามัคคี จึงทำให้อังกฤษสามารถยึดอินเดียเป็นประเทศอาณานิคมของตนได้ และสังคมอังกฤษมีอำนาจเหนือสังคมอินเดีย เนื่องจากสังคมอังกฤษมีความสามัคคีและเข้มแข็ง ส่วนสังคมอินเดียก็เปรียบได้กับสังคมลิง ที่เป็นสังคมที่สับสนวุ่นวายและยุ่งเหยิงขาดผู้นำจึงทำให้สังคมไม่มีความเข้มแข็ง และตกเป็นผู้อยู่ใต้อำนาจของ

สังคมที่เหนือกว่า เช่น สังคมอังกฤษได้ คือสังคมลึงก็ต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของป่า เนื่องด้วยสังคมลึงเป็นสัตว์ที่มีนิสัยเอาแน่เอานอนไม่ได้ จึงทำให้เกิดการละเมิดกฎของป่า ซึ่งก็เปรียบได้กับประเทศอินเดียที่ไร้ความเจริญ ไม่สมควรสมานสามัคคี ซึ่งเป็นผลจากการอยู่ร่วมกันของคนในหลายชนชาติ ทำให้ขาดผู้นำหลักในการดูแลสังคม ส่งผลให้เกิดการครอบงำทางสังคมอันได้แก่การครอบงำทางการเมือง การปกครอง และการครอบงำทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการนำวัฒนธรรมของอังกฤษมาใส่ให้คนอินเดีย เช่นการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ การให้คนอินเดียเรียนรู้ถึงการปฏิบัติตัวอย่างคนอังกฤษ

การที่อินเดียตกเป็นอาณานิคมของคนอังกฤษนี้ส่งผลกระทบต่อคนอินเดียเกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านบวกและในด้านลบ ในด้านบวกของการอยู่ภายใต้อำนาจของอังกฤษก็คืออินเดียได้รับความเจริญทางด้านวัตถุ เช่น ความเจริญทางด้านคมนาคม ความเจริญทางการสื่อสาร ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ และความเจริญทางการศึกษา ส่วนผลกระทบในด้านลบของอินเดียที่ตกเป็นประเทศอาณานิคมคือ การถูกครอบงำทางด้านวัฒนธรรมโดยอังกฤษพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงประเพณีต่าง ๆ ของอินเดียที่อังกฤษคิดว่าเป็นสิ่งที่ไร้มนุษยธรรม เช่น ประเพณีสตีโดยอังกฤษพยายามใส่วัฒนธรรมของตนเองลงไปแทน โดยใช้วิธีการให้การศึกษากับคนอินเดียพร้อมทั้งสอดแทรกวัฒนธรรมของอังกฤษลงไปในการศึกษา และใช้วิธีเผยแพร่ศาสนาคริสต์ให้กับชาวอินเดีย โดยชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของศาสนาคริสต์และความเชื่อในพระเจ้าเป็นหลัก

จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมของคิปลิงมีการนำเสนอภาพอินเดียในแง่มุมต่าง ๆ และในแง่มุมเหล่านั้นก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือกว่าของอังกฤษที่มีต่ออินเดีย โดยคิปลิงให้ภาพอินเดียว่าเป็นประเทศที่ผู้คนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีเอกลักษณ์ของตนเอง และมีสภาพอากาศและภูมิประเทศที่เป็นภาพติดในความคิดคนตะวันตก คือ ภาพความร้อนระอุฝุ่นฟุ้งกระจายเต็มไปด้วยโรค

จากการศึกษาเรื่องทัศนนะของคนตะวันตกที่มีต่ออินเดียทำให้เข้าใจภาพ
อินเดียที่ปรากฏในความคิดของคนตะวันตกจะเป็นภาพอินเดียที่คนตะวันตกนึกไป
ถึงภาพการแต่งกายด้วยซ่าหลีของสาวอินเดีย อาหารที่ปรุงจากเครื่องเทศ การเล่น
กลเชือก และการนอนบนเตียงตะปู ดังคำกล่าวที่ว่า

Any girl who has worn a sari in New York restaurant and been asked by a
complete stranger to tell fortunes, or any Indian who has been asked by
good-natured hostesses to give them the recipe for curry, or, inevitable,
give them information about the rope trick, beds of nails, caste marks or
sacred cows recognizes the familiar misconceptions and preconceptions
that are common conversational currency about India. Set these
experiences (that almost any Indian abroad can duplicate a dozen times)
against the Indian's own feeling about his country and you can see that a
degree of tact is needed when you want ask even reasonable questions.
(Santha Rama Rau, 1954:15)

ภาพบรรยากาศของประเทศอินเดียว่าเป็นประเทศที่มีอากาศร้อน ในตอนที่
ว่า

The British used to have a saying about Madras that it had three kinds of
climate-hot, hotter and hottest (Samtha Rama Rau, 1954:18)

และภาพของคนอินเดียที่ติดอยู่ในความคิดของคนตะวันตกก็คือ

The misconceptions about India take a number of different forms. One
sort, that a friend of mine call "the lean, bronzed horsemen" school of
literature, reduces Indian life to the simple code of fighting men-honor,

revenge and treachery-and appears mostly in the writings of people like Kipling or Yeats-Brown. (Santha Rama Rau, 1954:17)

ตัวอย่างข้างต้นทำให้เราเห็นถึงสายตาของชาวตะวันตกที่มองอินเดียออกมา ในลักษณะดังกล่าวซึ่งทำให้ภาพอินเดียที่ปรากฏในวรรณกรรมของตะวันตกเป็น ภาพที่ไม่ครบถ้วนและเป็นภาพแบบตายตัว (stereo type) เนื่องจากในการศึกษา วรรณกรรมของคิปลิงทำให้เราเห็นได้ว่า ความจริงแล้วอินเดียยังมีด้านอื่น ๆ ที่คน ตะวันตกไม่รู้และไม่ได้นึกถึงเมื่อกล่าวถึงอินเดียเช่น อินเดียก็มีเทือกเขาที่สวยงาม เช่นเทือกเขาหิมาลัย และภูมิอากาศของประเทศอินเดียก็ไม่ใช่มีแต่เพียงหน้าร้อน เพียงอย่างเดียวบนดินแดนแถบเทือกเขามีอากาศหนาวเย็นเหมือนกับประเทศแถบ ตะวันตกภาพคนอินเดียที่ติดอยู่ในความคิดของคนอังกฤษนั้นคนอินเดียจะถูกกล่าว หาว่าเป็นคนที่ยอกำคัญ ผูกพยาบาท แต่ในวรรณกรรมคิปลิงนำเสนอเป็นสิ่งที่ให้ ภาพคนอินเดียเป็นภาพของความผูกพันระหว่างคนรับใช้พื้นเมืองอินเดียที่มีต่อนาย อย่างจงรักภักดี ซึ่งเป็นภาพที่ตรงกันข้ามกับภาพที่ติดอยู่ในความคิดของคนตะวัน ตก

ข้อเสนอแนะ

วรรณกรรมที่เกี่ยวกับอินเดียของคิปลิงหรือนักเขียนท่านอื่นนั้น สามารถที่จะ ศึกษาอินเดียในแง่มุมที่ต่างออกไปคือศึกษาอินเดียโดยผ่านมุมมองต่างๆ ที่สอด คล้องกับการให้ภาพอินเดีย เช่น จักรวรรดินิยม (Imperialism) นำแนวคิดความรัก ชาติ (Patriotism) มาศึกษาปลิงเอง และความเชื่อเรื่องลึกลับ (Mysticism) ของคน อินเดียที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเรื่องสั้นของคิปลิงได้ เนื่องจากเรื่องสั้นในช่วงต้น ของคิปลิงนั้น เป็นเรื่องสั้นที่เกี่ยวกับเรื่องลึกลับ ความเชื่อเรื่องผี ความเชื่อเรื่องเทพ เจ้าของคนอินเดีย